

Küçük Ağaç Kurbağası

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Ağaç Kurbağası

Aysel Banu YAVUZAL

Işık huzmelerinin ıslak yapraklar üzerinde dans ettiği aydınlık bir yağmur ormanı bahçesinde küçük bir ağaç kurbağası yaşarmış. Başparmağınız kadarmış; parlak, açık yeşil derili ve soluk krem rengi göbekliymiş. Büyük, yuvarlak, altın rengi gözleri merakla parıldar, geniş, dostça gülümsemesi hiç solmazmış. Her sabah yapraktan yaprağa zıplar, keşfetmeye can atarmış.

Küçük ağaç kurbağası bahçe evini çok severmiş. Örümcek ağlarında çiy damlaları küçük mücevherler gibi parıldar, çiçekler taç yapraklarını sıcak güneşe açarmış. Ağaçların tepelerine kadar tırmanmasını sağlayan, yuvarlak, yapışkan parmak uçları olan uzun, ince bacakları varmış. Oradan bütün yağmur ormanı bahçesini görebilir ve kendini dünyanın en şanslı kurbağası gibi hissedermiş.

Güneşli bir sabah, küçük ağaç kurbağası geniş, yeşil bir yaprağın üzerinde otururken yeni bir şey fark etmiş. Uzun, ince bir canlı bir dalın üzerinde yavaşça sürünüyor. Tıpkı kahverengi bir sopaya benziyor! Ama sonra kımıldamış ve kurbağa küçük, koyu renkli gözlerle kısa antenler görmüş. Bu bir sopa böceğiymiş ve çok utangaç görünüyor.

"Merhaba!" demiş küçük ağaç kurbağası cıvıldayarak ve yaklaşmış. "Ben bir ağaç kurbağasıyım. Senin adın ne?" Sopa böceği donakalmış, sonra nazıkçe gülümsemiş. "Ben bir sopa böceğiyim," demiş sessizce. "Kimse beni görmesin diye dallarla bütünleşirim." Kurbağa başını yana eğmiş. "Ama sen çok uzun ve incesin, ben ise küçük ve yuvarlağım. Çok farklıyız!"

Sopa böceđi yavaşça başını sallamış. "Evet, farklıız," demiş. "Ben hareketsiz ve sessiz olmayı severim, sen ise zıplamayı ve sıçramayı." Küçük ağaç kurbağasının kaşları çatılmış. "Yine de arkadaş olabilir miyiz?" diye sormuş. Sopa böceđi bir an düşünmüş. "Bilmiyorum," demiş. "Belki de fazla farklıız." Kurbağanın gülümsemesi biraz solmuş.

Tam o sırada bahçede garip bir ses dolaşmış. Yaprakların içine saklanmış küçük bir şarkı gibi yumuşak, gizemli bir vızıltıymış. "Bu da ne?" diye fısıldamış küçük ağaç kurbağası, altın rengi gözleri kocaman açılmış. Sopa böceği dikkatle dinlemiş. "Bilmiyorum," demiş. "Bunu daha önce hiç duymadım." Kurbağa heyecanla zıplamış. "Hadi birlikte bulalım!"

Sopa böceđi tereddüt etmiş. "Ama ben yavaşım, sen hızlısın," demiş. "Senin hızına uyarız," demiş kurbađa nazıkçe. "Ve dinlememe yardım edebilirsin." Böylece iki yeni arkadaş yola koyulmuş. Küçük ağaç kurbađası yapraktan yaprađa zıplarken sopa böceđi bir sap boyunca sürünmüş. Sıcak esintiyle süzülen sesi takip etmişler.

Parlak kırmızı çiçeklerden oluşan bir kümeye vardıklarında vızıltı biraz daha yükselmiş. "Şu taraftan geliyor," demiş sopa böceği ince bir bacağıyla işaret ederek. Kurbağa daha iyi görebilmek için yüksek bir dala sıçramış. "Parlayan bir şey görüyorum!" diye seslenmiş aşağıya. "Ama ne olduğunu anlayamıyorum." Arkadaşının yanına geri zıplamış.

Sopa böceđi yavaşça ilerlemiş, kahverengi ağaç kabuđuyla bütünleşmiş. "Görünmeden daha da yaklaşabilirim," demiş. "Sen burada kal ve izle." Kurbađa başını sallamış ve sopa böceđi ileri doğru sürünmüş; dal gibi gövdesi neredeyse görünmezmiş. Kurbađa yukarıdan izlemiş, kalbi heyecanla hızlı hızlı çarpıyormuş. Gizemli ses yumuşak ve düzenli bir şekilde devam ediyormuş.

Aniden sopa böceği durmuş. "Görüyorum!" diye fısıldamış. "Parlak ve vızıldayan küçük bir canlı. Bir örümcek ağına yakalanmış!" Küçük ağaç kurbağası hızla aşağı zıplamış. "Yardım etmeliyiz!" demiş. "Ama ağı koparmamaya dikkat etmeliyiz." Sopa böceği durumu sakın, düşünceli gözlerle incelemiş.

Küçük ağaç kurbağasının aklına bir fikir gelmiş. "Uzun, ince bacakların ağı yırtmadan uzanabilir," demiş. "Ben de örümcek gelirse dikkatini dağıtmak için yukarı zıplayabilirim." Sopa böceği başını sallamış. "Bu iyi bir plan," demiş. "Sen cesursun, ben ise dikkatliyim. Birlikte başarabiliriz." Kurbağa gülümsemiş ve bir takım olarak işe koyulmuşlar.

Sopa böceği uzun bir bacağını uzatıp parlak canlıya nazikçe dokunmuş. Bu, parlak yeşil sırtlı, korkudan vızıldayan küçük bir böcekmiş. "Endişelenme," demiş sopa böceği yumuşak bir sesle. "Sana yardım edeceğiz." Dikkatli çekişlerle ağı gevşetmiş. Küçük ağaç kurbaçası nöbet tutmuş, örümcek görünürse zıplamaya hazırmış. Ama örümcek başka bir yerde meşgulmüş ve böcek kısa sürede kurtulmuş.

Parlak böcek onlara mutlu bir vızıltıyla teşekkür etmiş. "Siz ikiniz harika bir takımsınız!" demiş. "Çok farklısınız ama mükemmel bir şekilde birlikte çalıştınız." Küçük ağaç kurbağası ile sopa böceği birbirlerine bakıp gülümsemişler. "Farklıyız," demiş kurbağa. "Ama işe yaramasını sağlayan da bu." Sopa böceği başını sallamış. "Farklı olmak eğlenceli!"

O günden sonra küçük ağaç kurbağası ile sopa böceği en iyi arkadaş olmuşlar. Yağmur ormanı bahçesini birlikte keşfeder, yaprakların ve çiçeklerin arasından zıplayıp sürünürlermiş. Kurbağa uzağı görmek için yükseğe sıçrar, sopa böceği ise dikkatle dinlemek için çevresiyle bütünleşirmiş. Farklılıkları her macerayı daha heyecanlı kılar ve her zaman birbirlerine yardım etmenin bir yolunu bulurlarmış.

Bazen sessizce oturup bahçenin seslerini dinlerlermiş. Sopa böceği, kurbağanın hiç fark etmediği küçük ayrıntıları gösterirmiş; bir sapın üzerinden kayan bir çiy damlası ya da bir uğur böceğinin minicik ayak sesleri gibi. Kurbağa ise sopa böceğine en güzel yüksek manzaraları gösterirmiş; bütün bahçenin güneşte parıldadığını görebildikleri yerleri. Birlikte mutluymuşlar.

Ve bahçede ne zaman yeni bir gizemli ses dolassa, birbirlerine bakıp gülümserlermiş. "Yeni bir maceraya hazır mısınız?" diye sorarmış küçük ağaç kurbağası. "Her zaman," diye yanıtlarmış sopa böceği. Sonra yola koyulurlarmış; en iyi arkadaşlar olarak, farklılıkların arkadaşlığı bütün yağmur ormanı bahçesindeki her şeyden daha harika kılabileceğini kanıtlayarak.